

עת"א 48362/08/15 - דוד עטר (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

27 אוקטובר 2015

עת"א 48362-08-15 עטר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר	דוד עטר (אסיר), ע"י ב"כ עו"ד שוש חיון
נגד המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ע"י היעוץ המשפטי של שב"ס 2. מדינת ישראל ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

עתירה זו מופנית כנגד החלטת שב"ס שלא להוציא את העותר לחופשה. יצוין כי העותר מרצה מאסר לאחר שהורשע, ביחד עם אחרים, בתפ"ח 39316-07-14 של בית המשפט המחוזי בחיפה. העותר הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(1) + (2) + סעיף 31 לחוק העונשין; עבירות בנשק - עבירה לפי סעיף 144(א) + סעיף 29 לחוק העונשין. העבירות בתיק זה בוצעו כנגד אחד בשם נימירובסקי שעל פי הנטען עומד בראש כנופיה מקומית, הכל ממסגרת סכסוך בין כנופיות עבריינים.

שב"ס המליץ על הוצאת העותר לחופשה ואולם בסופו של יום נדחתה הבקשה עקב התנגדות המשטרה המבוססת על מידעים שעניינם, בתמצית, חשש לסיכון חיו של העותר ושל אחרים אם יצא העותר לחופשה.

מותב זה עמד בראש ההרכב שדן בתפ"ח 39316-07-14. במהלך ניהולו של התיק ישבו בירכתי אולם הדיונים מר נימירובסקי הנ"ל (שהעיד מטעם התביעה על נסיבות כתב האישום), ואחרים שנראו כחבריו. ניתן יהיה להתרשם ממבטים וסימנים ששלחו נימירובסקי ואנשיו לעותר ושותפיו בכתב האישום כי אלו אינם מתכננים לפגוש את שלושת הנאשמים בזרי פרחים, זאת אם וכאשר יצאו לחופשה ו/או יסיימו לרצות את עונשם.

לא אפרט את תוכן המידעים החסויים שהוצגו לעיוני. אומר רק, בזהירות הראויה, כי הם אינם מפריכים את התמונה שנחשפה בפני ההרכב במהלך הדיון בכתב האישום הנ"ל. העותר טען כי השלים עם מר נימירובסקי הנ"ל ויש לקוות שאכן הצדדים היריבים יזנחו את דרך האלימות. עם זאת מעיון במידעים לא ניתן לומר כי ההשלמה עליה מדבר העותר

באה לידי ביטוי במידע הנאסף ע"י גורמי המודיעים ובהחלט קיים חשש כי הסכסוך עדין מבעבע.

אין צורך לחזור ולהבהיר את חובתו של שב"ס וחובת המשטרה לשמור על שלום העותר ועל בטחון הציבור. אציין כי ניסיון הפגיעה בנימירובסקי, בגינו מרצה העותר מאסר, היה בדרך של ירי לכיוונו בכניסה לאולם שמחות. אין צורך להרחיב בסיכון שהיה עלול להיגרם לכל אותם מוזמנים שהגיעו לאירוע. כך גם הסיכון הנשקף לעותר ולציבור כולו מאפשרות שיבוצע מעשה במטרה לפגוע בו, אם יצא לחופשה.

מאחר והמידעים מצביעים על כוונות פגיעה בעותר, ומדובר במידעים ממקורות שונים, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטה שהתקבלה הדוחה את בקשתו של העותר לצאת לחופשה. מדובר בהחלטה שהתקבלה במסגרת סמכותו של שב"ס ומשיקולים ענייניים המבוססים על תשתית ראיות מנהליות המספיקות לשם קבלת החלטה מסוג זה. לא מצאתי עילה להתערב בהחלטה.

אשר על כן, ובכפוף לאמור, דינה של העתירה להידחות.

עם זאת ראוי לציין כי בסוף הדיון ביקש העותר לומר את דברו והבהיר את מטרת החופשה שהוא מבקש. מדובר בחופשה למספר שעות שיכולה להיות בכל מקום שיקבע ובתנאי פיקוח, הכל כפי שפורט בפרוטוקול (מטעמי צנעת פרט לא אחזור על הדברים). לא ברור האם נבחנה ונשקלה בקשה מסוג זה (להבדיל מבקשה רגילה לחופשה שהגיש העותר). בהתאם נראה כי ראוי הוא שהעותר, בסיוע ב"כ, יגיש בקשה ליציאה לחופשה בה יפרט, ברוח הדברים שאמר בבית המשפט, את תנאי היציאה לחופשה שהוא מבקש (זמן מוגבל, מיקום וסדרי פיקוח). ככל שתוגש בקשה כאמור היא תיבחן ע"י הגורמים הרלוונטיים לעניין. מובן כי במסגרת זו תיבחן שוב עדכניות המידעים בעניינו של העותר ותבוצע הערכת מסוכנות עדכנית ע"י מכלול הגורמים.

בכפוף לאמור - העתירה נדחית.

יש לשלוח פסק דין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ו,
27 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא